

BIBLE TRUTHS (Gujarati)

marbaniang.wordpress.com

હેવ કીલો હૈ ?

(ઉત્પત્તિ ૧:૧) પ્રમાણે, વ્યાર્બલ આપણને બતાવે છે કે હેવ મૃત્યુનો અર્જનકર્તા હૈ. હેવ જે અર્જનકર્તા, તે અનાદ્ય અસમાપ્ત હૈ, બીજા શબ્દોમાં, તે અનાદિ-રહિત હૈ. તે અનાદિ હૈ, તે પ્રારંભરહિત અને અંતરહિત હૈ. તે અનાદિ હેવ હૈ. (ભર્ગમ. ૧૫:૧૮; પુનર્નિર્ધાર. ૩૩:૨૭). વ્યાર્બલ આપણને એ પણ કીધવે હૈ કે હેવ આત્મા હૈ (યોહાન. ૪:૨૪). કોઈએ હેવને કહી જોયો નથા અથવા કોઈ હેવને કંઈ શકશે નહીં નહીં, કેમ કે હેવ આત્મા હૈ આરૈ તે અદિશ્ય હૈ. (જોહા. ૧:૧૫; ૧ લીકો. ૧:૧૭). હેવ અર્ચ હૈ. (ગીતશાસ્ત્ર ૧૩૯:૭-૧૦), આર્ચમાં હેવ અસમાપ્ત હૈ. (માથ્. ૧૮:૨૬), અને હેવ અર્ચ વ્યાપક અને અર્ચ સમજકાર હૈ. (લુકા. ૧૨:૩).

હેવ એક હૈ, જે, પ્રથમ અર્ચ એ હૈ કે તે અવિદ્યમાન હૈ, અને બીજી નંબર, કે હેવના અવાર લ્યાં બીજું કોઈ અસમતલ્ય ઘરાવતું નથા કેવલ હેવ અસમતલ્ય ઘરાવે હૈ. કેવલ એક જ હેવ હૈ (પુનર્નિર્ધાર. ૪:૩૫). હેવ જીવન આપે હૈ (અથ્. ૩૩:૪). યહોવા અદાઅર્ચક રાજ હૈ અને મૃત્યુ જે લેગી હૈ (ગીતશાસ્ત્ર ૧૦:૧૬). હેવ અંતના દિવસોમાં, આગામીના દિવસો, શાખો અને કાર્યો પ્રમાણે જ્યાપ કરશે, જેને જ્યાપકારનો દિવસ પણ કહેવાય હૈ (૨ પિતર. ૩:૧૭).

વ્યાર્બલ અર્ચ લોકોને આદેશ આપે હૈ કે અર્ચ લોકો બનાશે કિમ્મ. લોકો હેવને આદિત થાય, પાપમાંથી પસ્તાવો કરે, અને આંતરિક અવિદ્યમાન રાખે (અભા. ૧૨:૧૩); પ્રિતીનો કૃત્તો ૧૭:૩૦).

વ્યાર્બલ આપણને કહી હૈ કે હેવ આપણો પિતા હૈ. (માથ્. ૬:૬; પ્રિતીનો કૃત્તો. ૧૭:૨૬), કે જે આપણને અંખંડ પ્રીત કરે હૈ. (યર્મીયા ૩૧:૩) અને એ કીતે તે આપણને પાપમાં નાશ કરવા આપણને નથા (આપણો અપરાધ કર્યા હૈ, આપણા ભૂંડા દિવસો અને ભૂંડા કાર્યો ન કરશે). આરૈ, હેવ આપણા આરૈ એક ઉદ્ધારનો આગ. તેવાર કાર્યો કે અંખલો પોતે પોતાના હૃદય, આપણી જગામાં અર્ચ વિદ્યા અને હૃદય આપણા આરૈ અંખલો, અનુચ્છરૂપે અવતાર લઈને, ક્રુસ પર મરણ પામીને, અગંત બાલિદાન રૂપે આપણી વિદ્યા ની ક્ષિતિ મૂક્ય. અંખલા આરૈ, પણ, કેવલ હેવ આપણો ઉદ્ધારક હૈ. (યુદ્ધ ૬:૨૬). જે કોઈ પોતાના અંખમાં આ અર્ચ હેવને પ્રાર્થના કરે હૈ, હેવ તરત જ આંખને હૈ, કેમકે હેવ અર્ચ હૈ. (ગીતશાસ્ત્ર. ૩૪:૧૭; ૧૩૦:૧). જે કોઈ કહે હૈ "આરા પાપના આરૈ દિલગીર હું, અંખલાની ક્ષીતિ અને આશ કરી" હેવ આશ કરે હૈ અને પૂર્વ કર્યું પાશ્વિક કરે હૈ, લીટલાં લીટી આપણા ક્ષિતિ આપણાથી દૂર કર્યા હૈ (બીજી કીત, અંખલ પાત્ર દૂર કર્યા હૈ. ગીતશાસ્ત્ર ૧૦૩:૧૨). કેમકે પ્રભુ ઇસુના બાલિદાનના કારણે આપણને આશી અને નવું જીવન આપવામાં આપ્યું હૈ. (જે હેવની પ્રતિમા સ્વરૂપ અને હેવનું વચન જે અનુચ્છરૂપ દારણે ૨૦૦૦ વર્ષ પૂર્વ કર્યું) જે દવાર હેવ, અંખલાની લીજ દિવસે અંખલ ઘડેને, જૂનાં સંસારનો અને મૃત્યુનો અંત આણ્યો; અને આપણને નવા જીવનમાં પ્રવેશ આપ્યો.

ઈસુ ખ્રિસ્ત.

બાઈબલ બ્યાપ્તિને કહે છે કે ઈસુ ખ્રિસ્ત દેવનો પુત્ર છે (યોહાન ૩:૧૬) જોનામાં અને જોના દ્વારા દેવ બ્યાપ્તિને પુનઃ કહે છે (લિબ્રુ.૧:૧,૬). તે દેવનો શબ્દ છે (યોહાન ૧:૧), અદૃશ્ય દેવની પ્રતિમા છે (કોરીન્થ.૧:૧૫). તે ગિમ્મિલ થયો નહોતો. અદૃશ્ય જગત થયો નહોતો. તે અવર્તન એ પુત્ર નથી; તે અનંત છે. તે દેવ છે (યોહાન ૧:૧). અનુચ્છ અને દેવની વચ્ચે અદ્યક્ષના રૂપે તે કવન અંકે છે (૧. તિમોથી.૨:૫). જેવડો જે અંધ બ્યાપ્તિ દેવ તરફ આપ્યું છે તે અર્પણ અને ક્રોડ કે ખ્રિસ્તમાં દેવદેવની સર્વ પાપપૂર્ણતા મુક્તિમાં છે (કોરીન્થ.૨:૬). તે દેવના સત્ત્વની અવાધિભૂત પ્રતિમા છે, અશ્વજનલાર અને સુશિરનો જાળાવનાર છે (કોરીન્થ ૧:૧૬; લિબ્રુ ૧:૩). તે બીજો દેવ નથી પણ દેવ છે અને એક દેવ સાથે છે (યોહાન. ૧૭:૩૨) જે ત્રિપુરીમાં એક દેવ છે. દેવ બાપ છે, દેવ પુત્ર છે, દેવ પવિત્ર બ્યાપ્તિ છે. પરંતુ દેવ શબ્દ નથી, તે એક છે. તલોચ એક છે. તે કઈ રીતે? પરમ-સ્વર સત્ય છે, દેવ અનાંદ છે, અને દેવ પ્રેમ છે. દેવ જે સત્ય, દેવ જાણકારનો એક છે, જાણે છે, સર્વજ્ઞતાપૂર્ણ બ્યાપ્તિ છે. દેવ જે પ્રેમ છે, તે પ્રેમ છે, પ્રથમ અને પ્રેમની બ્યાપ્તિ છે, દેવ જે અનાંદ છે, તે અનાંદકારનાર છે, ઉદ્ધામનું વસ્તુ, અનાંદનો બ્યાપ્તિ છે. ઈસુનો જગત ઈસુપ્રાતિમતા જગત પહેલા થયો હતો (યોહાન ૬:૫૮) જગતના એકાદા ભેલા ઈસુનો જગત થયો હતો (યોહાન ૧:૧,૨). ઈસુ અનંત છે.

બાદા લેખી મારફતે એકી તથા તેને માધુ ઉત્પન્ન થયા (કોરીન્થ.૧:૬) તે દેવનો વારસ છે, સર્વ સુશિરનો પ્રથમજનન છે (કોરીન્થ.૧:૧૫). તે સુશિરનો હોવાવાર છે, જગતનો ઉદ્ધાર, તે ઉદ્ધારક માટે તે અનુચ્છ બન્યો (યોહાન.૧:૧૬) પરમેશ્વરના શામલિલા પૂર્ણ કવન અને બ્યાપ્તિ પાપીની કંઠલ મુક્તવા (લિબ્રુ.૨:૬-૮) તે સુલભતા સત્ત્વ ઉદ્ધાર અને સુશિરનો નવો સિખર બન્યો જેથી જે સર્વજ્ઞ બ્યાપ્તિ પાપીની દ્વારા થયો, તેઓ સર્વ-વારમાં કારવાનાં બ્યાપ્તિ છે. તે જવલાં તથા મુક્તિલાંની જ્યાં. કારવાના માટે કદી અવારનાર છે (૨ તિમોથી. ૪:૧)

પવિત્ર બ્યાપ્તિ.

બાઈબલમાં પવિત્ર બ્યાપ્તિના અનંદ નામો બતાવવામાં આવ્યા છે જે જેમ કે "દેવનો બ્યાપ્તિ" (કોરીન્થ.૧:૨), "સત્યનો બ્યાપ્તિ" (યોહાન. ૧૪:૧૭), "પવિત્ર બ્યાપ્તિ" (લુક. ૧૧:૧૩), "પવિત્રતાનો બ્યાપ્તિ" (જોહાન. ૧:૪), અને "અવોદક" (યોહાન. ૧૪:૨૬). પવિત્ર બ્યાપ્તિ સમસ્ત સુશિરનો અશ્વજનલાર છે અને તે જીવન આપે છે (અધુલ ૩૩:૪, જીનશાસ્ત્ર. ૧૪:૩૦). બાપ્તિ બ્યાપ્તિની પ્રવૃત્તિ દેવના વચ્ચે બોલવામાં આવ્યા છે (કોરીન્થ. ૧:૨૧). સમસ્ત જગતમાં, દેવ પવિત્રબ્યાપ્તિ દ્વારા અમલદારી દાનો લેખના લેખો દ્વારા પુનઃ પ્રચાર છે (૧ સમુએલ ૧૦:૧૦; પ્રિતીકાં પ્રાર્થ. ૧૦:૩૮; ૧ કોરીન્થ. ૧૨) તે બ્યાપ્તિ બ્યાપ્તિની સમસ્ત બ્યાપ્તિ છે (અધુલ ૩૩:૮; થયાથા. ૧૧:૨). તે પ્રભુના સેવકોને બ્યાપ્તિ કહે છે, એકા દ્વારા તેઓ સુદ્ધ અને પાવિત્ર થાય છે તેને સેવકો માટે. (પ્રિતીકાં પ્રાર્થ ૧૦:૩૮; ૧ કોરીન્થ. ૨:૨૭). તે અલગ ઈસુ ખ્રિસ્તની મહાન સાદગી છે આપશે. જે તે પાપ તરફ, અશ્વજનલાર તરફ તથા જ્યાં સુદ્ધતા તરફ ખાતરી આપશે (યોહાન. ૧૬:૮) (યોહાન. ૧૬:૮)

તેલો લેના એટલા શેષભાગ જાણીના રાત્રી જાણીથી માર્ગ પાયા
અને મગજ જ્ઞાતમાં ઈશુના માર્ગ પ્રગટ કરી શકે તેવાં રાત્રી ૧:૮).

ઉત્પત્તિ.

આદિવાસી આદિવાસી ગીતો દે હે દેવે મુશ્કેલી મર્જન દે દિવસમાં
પુરુષ (ઉત્પત્તિ. ૧:૨; ગિર્જા. ૨૦:૧૬). જે વસ્તુઓ ભાગો દેવતાઓ દે
તે જે દેવતાઓ વસ્તુઓ ઉત્પત્તિ થયાં નથી (ઉત્પત્તિ. ૧૧:૩); બીજી રીતે,
શુદ્ધતાઓ બનાવ્યું દે દેવે મુશ્કેલી ઉત્પત્તિ આવશ્યકતામાં નથી થયું, પરંતુ
તેની દેવતાઓ લેવો ભાગો અને તેની પુત્રી મારે ઉત્પત્તિ થયાં (પ્રગટીકરણ ૪:૧૬).
અજવાળું અને આંધારું બંને દેવે ઉત્પત્તિ કર્યાં ભાગો (ધર્મા. ૪:૭; ઉત્પત્તિ. ૧:૩)
બંને પ્રાદેશિક દે, પૌરુષ અને પાદનાનું અનુપમિયાસ દે. દેવે અવગણ્યા અને મગજ
બનાવ્યા (ગીતશાસ્ત્ર. ૯૦:૨ - અદવા હં ને પૌરુષ ની શક્તિ તથા જ્ઞાતિ અવગણ્યા
દે ઉત્પત્તિ. ૧:૧ - ધર્મિક અદવાસીઓ આમપાસ ગોળ મડકર કુટુંબ દે પૌરુષ અને જ્ઞાતિ).
દેવે પ્રગટના મારે જ્ઞાતિનું મંદાણ થયું, અને તેમનાં વામ દે ઉત્પત્તિ. ૧:૨૬-૨૮,
અંકુશ. ૧:૧૦)

દેવદૂતો.

દેવે દેવદૂતોનું મર્જન થયું દે, તેઓ 'આદિવાસી અને સ્વર્ગીય દે
(પ્રગટીકરણ. ૧૬:૧૦; ૨૨:૮-૯; ક્રોમ્બ. ૨:૧૮; લુક. ૨૦:૩૪-૩૬). તેઓ "મોટા કુટુંબી આત્મા"
તરીકે જાણાય દે (ઉત્પત્તિ. ૧:૧૪). તેઓ જાતિરહિત અને આંખ્યાબંધ દે (લુક. ૨૦:૩૬)
દાનયે. ૭:૧૦; ઉત્પત્તિ. ૧૨:૧૨). દેવદૂતો અનેક પ્રકારના દે, કદાચ એક વારીકો
સામવત, પ્રજા દેવે ઉપદેશમાં મુદ્દા (ઉત્પત્તિ. ૩:૨૪; ગિર્જા. ૨૫:૨૨; ઉત્પત્તિ.
૨૨:૧૩, ૧૪). (ધર્મા. ૬:૨, ૩) માં માર્ગ (આત્મિક) જે દેવે વ્યવસ્થા
જ્ઞાતા દેખાય દે. જે પ્રમુખ દૂતો દે, ગિર્જા, જે લક્ષ્યકુટુંબો નેલા દે (ક્રોમ્બ.
૧:૬; પ્રગટીકરણ. ૧૨:૭) અને પ્રાદેશિક, જે દેવે મંદેશવર દે (લુક ૧:૧૬;
દાનયે. ૮:૧૬; ૯:૨૧). દૂતો "નમંદ જ્ઞાતા દૂતો" જા પલ જ્ઞાતિ દે મિત્ર
તેઓનું પ્રજા ઉપદેશમાં પદ દે (૧ સમો. ૫:૨૧). જ્યારે જ્ઞાતિ બળો
કર્તા હતા ત્યારે વારીકો જેઓ જ્ઞાતિ દેવે જ્ઞાતિઓના કર્યા ભાગો
તેઓ દે. (જે કદાચ તેઓ બળો પલે દેવ દેવતા આત્મિક રાજાઓ)
દૂતો બુદ્ધિ કરાવે દે (૨ સમો. ૧૪:૧૭; ૧ સમો. ૧:૧૨), દેવે
જ્ઞાતા અનુસર દે (ગીતશાસ્ત્ર ૧૦૩:૨૦), વિનમ્ર ભાગમાં પ્રજા આત્મિક
જ્ઞાતિ (ગીતશાસ્ત્ર. ૯:૬; ઉત્પત્તિ. ૧:૬), તેઓ નમ્ર દે (૨ સમો. ૨:૧૬), સાદગીય
(ગીતશાસ્ત્ર. ૧૦૩:૨૦), અને પાવર દે (પ્રગટીકરણ. ૧૪:૧૦). દેવે આજ્ઞાનુસાર
તેઓ દેવતા દામો અને મેવક દે (ઉત્પત્તિ. ૧:૧૪; ગીતશાસ્ત્ર. ૧૦૩:૨૦)

જ્યોતપ્રેલી

જ્યોતપ્રેલી જેથી ^{સૂર્યોદય} સૂર્યોદય જેમણે જેવો વિગ્રહ બનાવે તેથી તેનો જે જોતાં ના નામથી પણ ઓળખાય છે (અર્થ જાણુ), જુઓ આપ, પ્રલોભન દ્વારાનાર, અવગત, જાણના અસિદ્ધતા, આ યુગિ પ્રભુ, ખુબી અને જુદો આપ (અર્થાત્. ૧૪: ૧૨-૧૫; લકાકેસ. ૨૮: ૧૨-૧૬; થોલાન. ૧૨: ૩૨; ૨ કોરિં. ૪: ૪; આસ્કા. ૪: ૩; ૧ થોલાન. ૫: ૧૬; થોલાન. ૮: ૪૪). આટલે, આ જ્યોતપ્રેલી પણ સૂર્યોદય જેવો દર્શાવે છે " જે સૂર્યોદયે જોતાની પદવી જાણવી શકી નહિ, પણ જોતાનું સ્થાન દોડી ઘેરું (ચક્ર દુ); તેઓ ખસી જાય છે. તેઓ જેવો જાયેલો વિગ્રહ છે (૧ કોરિં. ૧૩: ૧૨), શરૂ કરે છે નાર (પ્રાચીન. ૨૦: ૭-૮), તેઓ અલંકારી છે ૧ લોકો. ૩: ૩). જેવો વસ્ત્રનાઓ પ્રભાને જાણ જાણવામાં પ્રભાવક (અર્થાત્ ૨: ૨), જુદો (૧ પિતર. ૫: ૮), દેવી (અર્થાત્ ૨: ૪), જોનારી થી અને અને પ્રજાની આંખોમાંથી અનુચિત ખીડા દેનાર (પ્રેરિતોના ૧૦: ૩૮, આર્ક. ૬: ૨૫) તેઓ અવિદ્યમાનોનું જુદો કરાવે છે. (આસ્કા ૮: ૧૬), તેઓ બાહ્યમાં પ્રેરેલી શકે છે (લુકા. ૨૨: ૩), તેઓ અનુચિતો વિષયો પર અસ્પર્શી શકે છે (પ્રેરિતોના ૪: ૫: ૩), અને પ્રાણીઓનું જુદો પણ કરાવે શકે છે (લુકા ૮: ૩૩)

એક વિદ્યમાની દ્વારેય પણ જ્યોતપ્રેલી દર્શાવે શકે નહિ, જેથી એકનું કારીર એ લો પાલક આત્માનું આંદર છે અને એ આંદરમાં જ્યોતપ્રેલી નહિ રાઈ જવા નથી (૧ કોરિં. ૬: ૧૬; ૧ કોરિં. ૧૦: ૨૧).

જ્યોતપ્રેલી પણ વિદ્યમાન શરૂ છે અને જેવો આત્મા ભય શામે છે (આર્ક. ૨: ૧૬). જોતાં અને તે જ્યોતપ્રેલી જેવો જવાયનો શરૂ જુદો છે (આસ્કા. ૮: ૧૬; પ્રાચીન. ૨૦: ૧૦). ઇસુખ્રિસ્તમાં જેઓ વિદ્યમાનોઓ છે તેઓ પ્રભુને આદરન ચલું અને જોતાની શામા થાઓ (આર્ક. ૪: ૭). વિદ્યમાનોનું મિશન એ છે તે જ્યોતપ્રેલીને લોકો શરૂ (આર્ક. ૧૬: ૧૭).

જ્યોતપ્રેલી ને લોકો શરૂ

૧. એક વિદ્યમાની પાસે જ્યોતને લોકો શરૂવાનો પ્રયત્ન અવિદ્યમાનો છે (આસ્કા. ૧૦: ૧, ૮; આર્ક. ૧૬: ૧૭). આ સામર્થ્યનો ઉદ્દામસ્થાન જેવો પ્રયત્ન છે.
૨. ઇસુ ખ્રિસ્ત જેવો આત્માથી જ્યોતને લોકો શરૂ કરે છે (આસ્કા. ૧૨: ૨૮); આટલે, એક વિદ્યમાનો આત્માથી અશુર ચર્ચને આલવું જોઈએ. (ભલાતીઓ ૫: ૨૫)
૩. પ્રાર્થના, ઉપવાસ, અને સંપૂર્ણ સર્જનનું પ્રભુને એ અલવનું છે. (આર્ક. ૬: ૨૬; આર્ક. ૪: ૭).

૪. વિશ્વાત્માએ અપાત્માઓની પરીક્ષા કરવાનું ઉદ્દેશ શાખળી કર્યો (૧૩૫:૧૨૦)
૫. વિશ્વાત્માએ આમાન્ય ભક્તમૂર્તિ જ્યોતીની સાથે વાત ન કરવું કહેયો (આર્ક.૧:૨૪). તેઓ હેતરપંડી ધ્યારા છે.
૬. વિશ્વાત્માએ જ્યોતીને ઈશુના નામમાં બહાર કાઢવાનું છે. (પ્રેરોનાકાર્ય.૧૬:૪)
૭. જ્યારે તમે જ્યોતીને બહાર કાઢો તો ત્યારે આંખો બંધ કરી બાહ્ય: તમે આદેશ આપો છો, પ્રાર્થના કરતા નથી; જ્યોતી ક્યારેક અદ્ભુત પ્રાકૃતિક શક્તિ અચાનક હોવાથી છે. (આવધ. ૧૭: ૧૫; પ્રેરોના કાર્ય. ૧૬: ૧૫, ૧૬)
૮. વિશ્વાત્માએ જ્યોતીને ઓમના વિશ્વાસ, તેના વ્યવસ્થા, અને પ્રવિરચાત્માના આમરને અપાદત કરવા પરવશની ન આપવા. જોવાનું એક ઉદિશાર એ કાંઈ છે. (ઉત્પાદ. ૩:૬; આવધ. ૪: ૩-૧૦)
૯. દરેક દુરવાચારી વિભાગમાં, ત્યાં એક આવી ફક્ત તેમજ વિસ્તૃત પ્રજાના ઓરોગનાં કમળાચાર હોઈ જાય છે; એક આમરના સાથે એકાદી જ્યારે બીજા વ્યાકરણમાં પ્રાર્થનામાં એકના પાદન લાગુ છે (૧ કારક. ૧૪: ૨૩)
૧૦. દુરવાચારી પ્રાપ્ત થાય તે પહેલાં સર્વ લોકો, અંગ્રામરો, અંધ-પ્રજ્ઞાઓ અને ગુણ વસ્તુઓ ની બહાર કાઢવું કહેયો. આવા પ્રજાની સમાવેશને કારણે જ્યોતીની વાટ પ્રાપ્ત થાય છે. (પ્રેરોના કાર્ય. ૧૬: ૧૬)
૧૧. દુરવાચારી અંતેલ વ્યાકરણ કબુલાતમાં, પસ્તાવી, વિશ્વાસ અને પાપઅપાત્માના ભરજુરીપણામાં આસનું જાય છે કે જેથી થીત તે જોવાનું અચાનક પાદા અપાવવાની આફમફતની જાળમાં ફરી જાય (આવધ. ૧૬: ૪, ૫). પ્રવિરતાઇનું જીવન અને દેવના ઈશ્વારમાં રહેવું એ આદેશ છે. (૧ ચોક્ક. ૫: ૧૮)

અનુષ્ઠાન:

દેવે પોતાના સ્વરૂપ પ્રમાણે બાહ્યમાં દેવે દેવને ઉત્પન્ન કર્યું, દેવના સ્વરૂપ પ્રમાણે તર અને તારી ઉત્પન્ન થયાં (ઉત્પાદ. ૧: ૨૬-૨૮). તેઓ અપાર અને દેવનો અભિમા પ્રદાતા છે કે જે દેવે સર્વ ઉપર અમલ કરવાની અધિકાર આપ્યો છે (બીલકાસ્ત્ર. ૮: ૫; ઉત્પાદ. ૧: ૨૮). દેવે અનુષ્ઠાન લૌકિક રૂપે સર્જન કર્યું, વ્યાકરણ, અને વ્યાકરણ સર્જન કર્યું; આથી, અનુષ્ઠાન કારીર છે, આને અને આત્મા છે. (ઉત્પાદ. ૨: ૭; અધ્યુત ૩૨: ૮; સભાવિસદ. ૧૧: ૫) ૧૨: ૭, ૧ હેસ્સાસાભી. ૫: ૨૩). પ્રથમ આદમી પ્રાપ્ત કર્યું અને તેના દેવના કલામાં પ્રાપ્ત અને મરણ પ્રવેશ કર્યું (ચોમન. ૫: ૧૨). વાદવિત્ત રૂપે દેવે આદમમાં મરણ પ્રાપ્ત કર્યું છે, મારી મરણી સર્વ હિમ રાજ કર્યું છે (ચોમન ૫: ૧૨) મરણ મળે જાગીમાં વિભાજન થાય છે પ્રજાતમાં; આત્મિક મરણ (જો અવલોકાવ અને દેવના સાથે કાચુતા), જ્ઞાતીક મરણ (જો અવલોકાવ અને દેવના સાથે), અને બીજા મરણ (નર્કમાં મરણ) (અધ્યુત. ૨: ૧; કલિસ્ત. ૧: ૬૧); ચોમન. ૫: ૧૦; પ્રવેશ. ૨૧: ૮). પ્રાપ્તના દેવને કારણે અનુષ્ઠાન વિભાજન રૂપે કારણ કર્યું.

આઈબલ કહે છે " આંસ લઈ રહ્યા હોવા શક્યતો વારસો પામી શકતા નથી; તેમજ પિનાકીપત્રું અલિંગ્યપણાનો વારસો પામનાર નથી (૧ કોરિ. ૧૫:૫૦). મારે, ઉદ્ધાર મારેનો જેવો એક જ આર્ત છે એ હું કે પિન્નાકી દ્વારા પવિત્ર આત્માથી નવું જીવન પ્રાપ્ત કરું (કોલો. ૩:૫,૬). જ્યારે એકે ઈસુ ખ્રિસ્તને પ્રભુ ઘોષિત કરીશો, ત્યારે એ પોતાના જીવના સંમારણો દેડ કે અપરાધ કર્યા હતા તે અને તમા શક્યતો વારસા બને છે પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તમાં. બીજાઓ આ જાણતા હોવા છે જે જાણતા છે. (૨ કોરિ. ૫:૧૭; એફે. ૨:૨; ૧ થીમો. ૫:૧૬).

ઉદ્ધાર

મુસમાયાર જાહેરાત કરે છે કે જે સર્વ મુશ્કેલીનું ઉદ્ધાર આપવા લાગ્યા

પ્રભુ ઈસુમાં પિન્નાકી દ્વારા, તેમજ પાપીયા મુક્ત પામે છે. જેવું તેમજ પ્રભુ ઈસુને આ જાણતાં હોવાનું હોવાનું કે બહુ જાણતાં, જે જાણતાં પાપ કર્યા છે. (કોલો. ૧:૨૬). પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તનું શરીર, પવિત્ર આત્મા દ્વારા અલિંગ્ય પામે અને અલગ કરવામાં આવ્યું છે. (લુકા ૧:૩૫; ટિમ્. ૧૦:૫). વ્યાપકતા પાપના મારે, તેમજ મુક્તિના પ્રત્યક્ષ મારે, પવિત્ર આત્મામાં ખ્રિસ્તનાં હૃદય તથા તે પછીના મરિયા પિત્ર અલગથી આપી પૂરી રહી (૧ પત્ર. ૧:૧૦, ૧૧). પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત તેના મુશ્કેલી દ્વારા અને મરણ કે પ્રાપ્તિ કરીને, અલગથી અને અનુકરણ વડે અધ્યક્ષ બન્યા; આ રીતે, ખ્રિસ્ત, જેને સનાતન આત્મા, પોતાના બાલિદાન કે શરીરમાં વધે, એક જો તથા જોવા મળે અને ઉદ્ધાર્યો છે. (ટિમ્. ૧:૧૫; ટિમ્. ૧૦:૧૬, ૨૦). તે પાપનું પ્રાપ્તિ કરીને તેમજ અને સુલભ મુક્તિ વધે, ઈસુ ખ્રિસ્ત અનુકરણ અને દેવના સાથે સમા અધ્યક્ષ કરી અને જિલ્લાનો માર્ગ ઉદ્ધાર્યો. (રોમ. ૫:૧૦; ટિમ્. ૧:૩).

જેઓ ઉદ્ધારના કારણે તકરાર કરશે, તેઓ પ્રભુની ઉદ્ધારના તથા તેના અલિંગ્યતા સામર્થ્ય (લુકા ૨૨:૩૦) જાણી એકી અનંતતાનો જાણ લેવાશે. (૨ થીમો. ૧:૯). જેઓએ ઈસુ ખ્રિસ્તને પ્રભુ અને ઉદ્ધાર્યો વચ્ચે કર્યો છે, તેઓ અંધારના અલિંગ્યતા વ્યાપકતાને જાણતા હોવા તથા પોતાના પ્રભુ પુરના શક્યતામાં આપ્યા (કોલો. ૧:૩). જેઓએ તેનો અંતરિયર શોધી, તેઓને તેને દેવનાં કોઈકે વચાને, અને વારસા વધારી અલિંગ્યતા આપ્યો. (કોલો. ૧:૧૨; રોમ. ૮:૧૭)

ઉદ્ધારના વ્યાપકતા નીચે મુજબ છે:

૧. પાપની મારી મળે છે (એફે. ૧:૭)
૨. ન્યાયીકરણ (રોમ. ૮:૨૫)
૩. અનંત જીવન (કોલો. ૩:૪૬)
૪. જાણીતા આશ્રામાં દેડ કિલ્લા (કોલો. ૩:૨૦)
૫. અનંત જીવન વારસો (ટિમ્. ૬:૧૫)
૬. કુશળતા અને રોગો ઉપર અલિંગ્યતા (લુકા. ૧૦:૧૬)
૭. પવિત્ર આત્માનાં કુળો (ગાલો. ૫:૨૨, ૨૩)
૮. અલગ અમરપત્રું બાળ કરશે (૧ કોરિ. ૧૫:૫૨-૫૪).

ઠારે, સાંસારિક આલસ્ય દેવના આત્માની વાતોનો સ્વરૂપર ધતું નથી; કેમ કે તે વાતો અને સૂચના જોવા લાગે છે. આદ્યવલ વિદ્યામયોજન લખા સવ્ય (જેનાથ કોઈ જુલમૂક ન ચાક તેવું) આગવિરજિ છે, જે વાત છે વિદ્યા વાતો આલસ્યોન દેખાવા માત્ર આપણે છે. (પુનરીક્ષણ. ૨૨:૬)

આદ્યવલ અથવા પવિત્રશાસ્ત્રો પ્રભુ ઇસુ ખ્રિસ્ત તરફથી આપ્યા છે (ચોરણ. ૫:૨૬; ગાલતી. ૩:૬); ઠારે, લખવામાં આપ્યું છે કે ઇસુ તરફથી આપી તો પ્રબોધનો આત્મા છે (પુનરીક્ષણ. ૧૮:૧૦). વિદ્યામયોજન પવિત્રશાસ્ત્રો વાંચવું અને અધ્યયન કરવું આનંદવાર્થ છે (ગાલતી. ૧:૨). આદ્યવલ પવિત્રશાસ્ત્રો વચોનોમાં જોઈએ ફરીફાર કરે છે તેની આદ્યવલ વિરોધ કરીને મેલેલ આપે છે. અને વચોનોમાં વધારો લેખન થયો કરે છે તેમની પણ વિરુદ્ધ ચેતવણ આપે છે (૨ પત્ર. ૩: ૧૬; પુનરીક્ષણ. ૨૨: ૧૮, ૧૯).

મુકાદો (જ્યાય)

આદ્યવલ આપણને મુશ્કેલી કરે છે કે જાતના દેવના દેવમાં સર્વ નીતિ આપણને ધમકાવનાર મુદ્દા દેવના આગળ જ્યાયને ઠારે લાવવામાં આપેલો ઇસુએ મિલેલી આપ્યા છે; જેઓ દેવના દેવમાં પાલેલો વ્યવસ્થા. જેઓ: સર્વધર્મનો ત્યાગ કરનાર કદા ઉદ્ધરો, જુદા પ્રબોધરો, ખ્રિસ્ત-વિરોધ આપણે જે દેવના વોડોને સલાવરો અને રાજકીય હથે જાત નર લેશે, મુદ્દો, દરેલીફો, દુકાળો, ખુન-પરાયી વધરો, દાર્મજીખુન અને આસ્થાની પદ્ધતિ ગીરો, આપણા રચનાઓમાં પણ પરાઈમો હલાવારો (આરથ ૨૪). આપણા વો વાન્યાપદો, દેવનો ખુન ઇસુ ખ્રિસ્ત સ્થળમાંથી મોલાના પરાઈમો દૂલો સાથે અગિનાની જવાબમાં જાગર થશે (૨ થેસસલોનરી. ૧:૭) ઇસુ ખ્રિસ્ત લારણને અર્થે અને જાતના જ્યાય ક્રમમાં ઠારે બીજાવાર ખુન થશે. (૧ પીટ્રુ-૮:૨૮). અને ખ્રિસ્તમાં જોઈએ મુશ્કેલી છે તેઓ મુશ્કેલી ઉદ્ધરો; પણ આપણામાંનાં વિદ્યામયોજનો જોઈએ જીવતાં રહેનારાં થીઓ, તેઓ વાન્યામાં પુલુને મળવા માત્ર તેઓની સાથે વારતામાં લલાઈ જશે; અને અમે અથ પ્રભુના સાથે રહેશું. (૨ થેસસલોનરી. ૪: ૧૬, ૧૭). સાર્વકાલિક અગિન જોલાન લદા તેના દૂલોને માત્ર લેયાર કરેલો છે (આરથ ૨૫: ૪૨; પુનરીક્ષણ. ૨૦: ૧૦). જે કોઈ જીવનપુસ્તકમાં નોંધેલો આલુમ મળ્યો નહિ, તો તેને અગિની આઈમાં નાખી દેવામાં આવશે. (પુનરીક્ષણ. ૨૦: ૧૫). સંધાનો જ્યાય લેખનાં ફાર્થો ખુનને ક્રમમાં આપણે. (રોમન. ૨: ૫, ૬; ૧ કોર. ૧૫).

જો ^{ખ્રિસ્તમાં} વિદ્યામયોજન છે તેને દેવના રાજ્યનો વારસો મળશે (પુનરીક્ષણ. ૨૨: ૭)